

דף ג.

עין משפט ה.

או"ח סימן קיד פ"ג

ג. ד. אם אמר משיב הרוח בימות החמה או לא אמרו בימות הגשמים.
וה"ה טל אם הזכירו בימות הגשמים או לא הזכירו בימות החמה אינו
חוזר ^ב.

הגה: ואנו בני אשכנז לא מזכירין טל ^ל לא בימות החמה ולא הגשמים.

הגה: וי"א שש"ץ מפסיק מלהזכיר גשם בתפלת מוסף ^מ של יו"ט הראשון של
פסח אבל הצבור מזכירין ואינם מפסיקין רק במנחה אחר ששמעו
מהש"ץ בתפלת מוסף, וכן נוהגין.

דף ג:

עין משפט א.

או"ח סימן קיד פ"ג

עין לעיל דף ג. עין משפט ה

או"ח סימן קיד פ"ג

ה. ה. אם אמר מוריד הגשם בימות החמה מחזירין אותו ^ב וחוזר לראש

כ. דאינם נעצרים לעולם הרוח והטל, לא כן הגשמים נעצרים בימות החמה. ואז אין
הגשמים טובים בימות הקציר.

ומשמע דאינו חוזר אבל לכתחלה אין לומר משיב הרוח בימות החמה רק מוריד הטל בלבד,
וכן הוא בנוסח התפלה של הרמב"ם וכן משמע בב"י, ותימה על הב"ח והמ"א בס"ק ג'
שכתבו דמנהג בני ספרד שאומרים משיב הרוח ומוריד הטל בימות החמה, כה"ח אות י"ז.
^ל. שהרי לא נעצר, ומה שמזכירין אותו בימות הגשמים לשאלה היינו שיהיה לברכה, ומה
שמזכירין רוח אע"פ שלא נעצר כיון שמזכיר גשם מזכירין רוח שהוא שייך לגשם, ט"ז
ס"ק ח'.

מ. היינו בחזרה של מוסף, כה"ח אות כ'.

נ. הגם שאינו סימן קללה אלא אחר שיצא ניסן, מ"מ כיון שרוב הזמן שפוסק
מלהזכיר גשם הוא סימן קללה, לא פלוג חכמים. כה"ח אות כ"ה מהר"ן בריש תענית.

הברכה **ו** ואם סיים הברכה חוזר לראש התפלה **ז**.

ואפי' במקום שצריכים גשם **ח** בימות החמה אם הזכיר גשם במקום טל חוזר **ט**.

הגה: גם אם הזכיר גשם וטל בימות החמה חוזר **ק**.

ה. ו. בימות הגשמים אם לא אמר מוריד הגשם מחזירין אותו **ר**, והוא שלא הזכיר טל, אבל אם הזכיר טל **ש** אין מחזירין אותו.

ס. היינו מ"אתה גבור".

ע. וְאִפִּי לֹא הִתְחִיל אֶתְּךָ קָדוֹשׁ עֲדִיין, אבל הב"ח כתב דאינו חוזר לראש אלא א"כ התחיל גם אתה קדוש וכמו בסעיף ו', וע"פ מה שקיי"ל ספק ברכות להקל יש לפסוק דברי הב"ח שהרבה אחרונים הסכימו עמו, כה"ח אות כ"ז.

וסיים הברכה להפמ"ג היינו שאמר שם ה', אבל להח"א והשע"ת אם אמר שם ה' אומר למדני חקיך, וחוזר לאתה גיבור. כה"ח אות כ"ח.

וְכֹל מְקוֹם שֶׁצָּרִיךְ לְחַזֵּר לְרֹאשׁ הַתְּפִלָּה א"צ לְחַזֵּר לומר ה' שפתי תפתח, מ"ב אות כ"א, וכה"ח אות כ"ט.

פ. וישאל אותם בשומע תפלה אבל לא ישנה ממטבע שתקנו חכמים, ב"י בשם רבינו יונה.

צ. וְהַגֵּם שֶׁלְעֲנִין שֶׁאֵלֶּה בְּסִי קִי"ז סעיף ב' ברמ"א בכה"ג אם שאל מטר בברכת השנים אין מחזירין אותו, הזכרה שאני דשבת הוא ואין שייך להזכיר שבחו של מקום בדבר שהוא קללה בשאר מקומות, מ"ב אות כ"ד.

ק. וכך פסק בב"י ודלא כהר"ן.

ר. וְאִינוּ יָכוֹל לְאוֹמְרָה בְּשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה דְכָאן זֶה שֶׁבַח וְאִינוּ יָכוֹל לומר שבת בשומע תפלה שהיא תחנונים, אבל בטעה בשאלה בברכת השנים יכול לאומרה בשומע תפלה שזה בקשה ותחנונים, כה"ח אות ל"ה.

ש. וְכִיוֹן שֶׁבְּגִבּוֹרֹת אֵין אֲנוּ שׁוֹאֲלִים אֵלֶּה מְזַכְּרִים שֶׁבַח לְהַקְבִּ"ה וְלֹכֵן בְּדִיעֵבֵד אִם שֶׁבַח בְּטַל הוּא שֶׁבַח וְאֵין מְחַזְרִין אוֹתוֹ, אֲבָל בְּלֹא שֶׁבַח כִּלְל מְחַזְרִין אוֹתוֹ, כה"ח אות ל"ו מב"י.